

Sygn. akt I Nc 1798/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2021 roku

Starszy Referendarz Sądowy w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum

w Szczecinie Iwona Zywar

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2021 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w S.

przeciwko J. T., D. T., E. W. i A. R.

o zapłatę

postanawia:

1. na podstawie art. 355 k.p.c. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 b) i ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2019r., poz. 785) zwrócić powódce (...) w S. od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem uiszczonej opłaty od pozwu, obniżoną o kwotę równą opłacie minimalnej,
3. oddalić wniosek pełnomocnika powódki(...) w S. o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania w sprawie

albowiem powódka nie wykazała faktu zapłaty, tj. nie przedstawiła żadnego dowodu na to, że

pozwani zapłacili sporną należność już po wytoczeniu powództwa.

Sygn. akt I Nc 1798/20

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 19 marca 2021 roku w zakresie pkt. 3

Pozwem z dnia 7 października 2020 roku powódka (...) w S. wniosła o zapłatę od J. T., D. T., E. W. i A. R. solidarnie kwoty 2.541,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2.339,01 zł od dnia 18 września 2020 roku do dnia zapłaty i od kwoty 202, 66 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w sprawie.

W związku ze wskazaniem przez pełnomocnika powódki adresu zamieszkania pozwanej E. W., tj. (...), (...), (...) oraz treścią art. 480 (2) § 1 i § 2 k.p.c. i solidarnym obowiązku zapłaty przez pozwanych na rzecz powódki kwoty 2.541,67 zł wraz z odsetkami, zarządzeniem z dnia 25 lutego 2021 roku referendarz sądowy zobowiązał pełnomocnika powódki do sprecyzowania treści żądania pozwu - w terminie tygodnia pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie.

W zakreślonym terminie pełnomocnik powódki złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu wobec spłaty przez pozwanych całości należności dochodzonych w przedmiotowym postępowaniu. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie od

pozwanych na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, albowiem zapłata należności głównej nastąpiła dopiero po dniu wniesienia pozwu.

Zgodnie z treścią art. 203 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Z uwagi na skuteczne cofnięcie pozwu przez powódkę, postanowieniem z dnia 19 marca 2021 roku referendarz sądowy umorzył postępowanie w niniejszej sprawie. W punkcie 3 sentencji postanowienia referendarz rozstrzygnął o żądaniu dotyczącym zasądzenia od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania, oddalając powyższy wniosek.

Stosownie do treści art. 108 § 1 zd. pierwsze k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach postępowania w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z ogólną zasadą zwrotu kosztów wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W wypadku umorzenia postępowania ustalenie strony wygrywającej i przegrywającej uzależnione jest od przyczyny, która spowodowała potrzebę wydania tego rodzaju postanowienia.

Z literalnego brzmienia art. 203 § 2 k.p.c. wynika, że w przypadku cofnięcia pozwu zwrot kosztów postępowania przysługuje wyłącznie pozwanemu, o ile zgłosi w tym zakresie wnioski w wymaganym terminie. Od tej zasady zachodzi wyjątek w sytuacji, gdy cofnięcie pozwu było następstwem zaspokojenia roszczenia powoda w toku postępowania. W tym jednakże przypadku to na powodzie spoczywa ciężar wykazania, że wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony i faktycznie doszło do jego zaspokojenia w toku procesu (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie o sygn. I ACz 491/12). Stąd też w razie cofnięcia pozwu ze względu na zaspokojenie roszczenia strona powodowa, jeżeli oczekiwała zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, winna wykazać fakt zapłaty, aby był on niewątpliwy. Tymczasem powódka poprzestała jedynie na gołosłownym stwierdzeniu i nie przedstawiła żadnego dowodu na to, że pozwani zapłacili sporną należność już po wytoczeniu powództwa. W aktach sprawy brak jest bowiem jakiegokolwiek dowodu wpłaty z datą zapłaty, na podstawie którego można by było wysnuć wniosek o zaspokojeniu roszczenia przez stronę pozwaną już po wytoczeniu powództwa w zawisłej sprawie.

W tej sytuacji stanowisko strony powodowej co do tego, że pozwani w rzeczywistości spłacili dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie, bądź że strony już po wytoczeniu powództwa zawarły innego rodzaju porozumienie skutkujące jego cofnięciem nie znalazło stosownego oparcia, a samo oświadczenie pełnomocnika powódki referendarz sądowy uznał za niewystarczające.

W tych okolicznościach referendarz uznał wniosek powódki o zasądzenie kosztów procesu za bezzasadny, co skutkowało jego oddaleniem, o czym orzeczono jak w punkcie 3 sentencji postanowienia.